ఆమె కళ్ళల్లోని తేజస్సు నాఫోటోలోకి ఎలావచ్చింది

"మొదటిమాటు రాజ్యాన్ని చూడటంతోటే కిశోర్ హృదయంలో చల్లనంకలిగింది... రాజ్యంలో అందంలేదు. ఆమెవి విశాలమైన కళ్లుకావు. చప్పున ఆకర్షించే కోలముక్కు కూడా లేదు. ఆ శరీరంలో గొప్ప అవయవాల సౌష్టవంకూడాలేదు. ఆమె ఆచిన్నని రొమ్ము కూడా యితరులని బాహాటంగా ఆకర్షించదు. కాని ఆమె తలవెంట్రుకలుమాత్రం చిన్ని కెరటాలు కడిగిన సముద్రపు నున్నని యిసుకకి మల్లే నొక్కులు నొక్కులు పడివుంటాయి. ఆమె ముఖాన్ని యేదో పూజ్యమైన పవిత్రత, శాంతత ఆవరించి వుంటాయి. ఆమె చిరునవ్వు నవ్వినప్పుడల్లా ఆమె నున్నని వెన్నెల చెంపల్లో సన్ననిగుంటలు పడతాయి. కిశోర్ ఆచల్లని చూపులకోసమే, ఆవెన్నెల గుంటలకోసమే నిరంతరం తాపత్రయపడేవాడు."

క

'రా! లోపలికి రా.'

కిశోర్ హృదయమంతా ఆమూడు మాటలకోసమే పరితపించేది. అగాధమైన శూన్యాన్ని అప్రయత్నంగా దూసుకుపోతోన్న గుండుకుమల్లే ఆమాటలు సూటిగా ఆతని గుండెలకి తగిలేవి. ఆమాటల్లో ఏదో కలకాలం అవగాహనకాని ఏొమహత్తరశక్తి యిమిడుందనిపించేది. తన హృదయకుహరాల్ని విప్పి ఆప్యాయంగా సుస్వాగతమిస్తోన్న ఆవ్యక్తి అతని దృష్టిపథంలో నిరంతరం నివసించేది. ఆ మూడుమాటలకోసమే ఆతని బ్రతుకంతా. ఆమాటల్తోసహా ఆతనికి ఆకళ్ళు జ్ఞాపకమొచ్చేవి. ఆకళ్ళలోని ఆ ఆజ్ఞ—ఆచల్లనితనం—అబ్బా! అవన్నీ యెప్పుడూ ఆతనికి మరుపుకురావు. అతని జీవితంలోని మంట ఆమె వొక్కచూపుతో నిర్మూలమైపోయేది. ఆ కళ్ళల్లోని ఆచల్లనితనం ఆతని జీవితాన్నంతా తారుమారుచేసింది. ఆ జీవితంలోని ఆ యెడతెగని ప్రయత్నం, ఆహృదయంలోని ఆతపన అవన్నీ లాగేసింది ఆ రెండుకళ్ళే.

కిశోర్ బి.ఏ. చదువుతుండగా వోమాటు రాజ్యమింటికెళ్ళాడు. రాజ్యం కిశోర్ మేనమామ రెండోభార్య. ఆతను చదువుకోసం కలకత్తా కెళ్ళిన కొద్దిరోజులకే ఆతని మేనమామకి పెళ్ళైంది. పరీక్షలు దగ్గరపడుతోండటంవల్ల అతను పెళ్ళికి వెళ్ళలేక పోయాడు. పెళ్ళైన రెండునెల్లకే అతను ప్లేగువల్ల చనిపోయిన వార్తకూడా తెలిసింది. పరీక్షలు మరీ దగ్గరపడుతుండటంవల్ల అప్పుడు కూడా కిశోర్ మేనమామఆఖరుచూపుల కోసం వెళ్ళలేక పోయాడు. భర్త కాలం చేయడంతోటే రాజ్యాన్ని కలకత్తా తల్లిగారింటికి తీసికెళ్ళారు. దీనివల్ల కిశోర్‌కి ఎప్పుడూ రాజ్యాన్ని చూడటం తటస్థించలా. కాని సూర్యం అతనిమిత్రుడు తనబంధువు లెవరింటికో వోమాటు కిశోర్‌ని తీసికెళ్ళాడు. తరవాత తెలిసింది అది సూర్యంపినతండ్రి యిల్లని. రాజ్యం తనపినతండ్రికూతురని ఏదో సందర్భంలో సూర్యమే చెప్పాడు కిశోర్‌కి. అతను బి.ఏ. చదువుతోండగా మొదటిసారి వాళ్ళతో పరిచయంకలిగింది. వాళ్ళు కిశోర్‌ని చాలా ఆదరించారు. రెండుమూడుసార్లు తప్పని

సరిగా సూర్యంతో కలిసి వాళ్ళింటికి వెళ్ళడం వల్ల రాజ్యం తన మేనమామభార్యని తెలిసి పోయింది కిశోర్‌కి.

మొదటిమాటు రాజ్యాన్ని చూడటంతోటే కిశోర్ హృదయంలో చలనం కలిగింది. అతనికి అర్థంకాని ఆవేదనేదో అతని జీవితంలో ప్రవేశించింది. అచల్లని చూపులు అతనికి తెలియకండానే ఆతనిదృష్టిపథంలో నిరంతరమూ నివసించడం మొదలెట్టాయి. తరచుగా అతను ఆయింటికి వెళ్ళడానికి అలవాటు పడ్డాడు. రామబ్రహ్మం-రాజ్యంతండ్రి-అట్టేఇంట్లో వుండేవాడుకాడు. అతని కెప్పుడూ యింటిగొడవే పట్టదు. ఇంట్లో యింకో ఆడదిక్కు లేకపోవడంవల్ల ఇంటిభారమంతా రాజ్యంపైన పడింది. పాపం రాజ్యం చిన్నపిల్ల అయినా తనకర్తవ్యాన్ని శాంతంగా నిర్వహించేది.

రాజ్యంలో అందంలేదు. ఆమెవి విశాలమైన కళ్ళుకావు. చప్పున ఆకర్షించే కోలముక్కుకూడాలేదు. ఆశరీరంలో గొప్ప అవయవాలసౌష్టవంకూడా లేదు. ఆమె ఆ చిన్ననిరొమ్ముకూడా యితరులని బాహాటంగా ఆకర్షించదు. కాని ఆమె తలవెంట్రుకలు మాత్రం చిన్నికెరటాలు కడిగిన సముద్రపు నున్ననియిసుకకి మల్లె నొక్కులునొక్కులు పడివుంటాయి.ఆమె ముఖాన్ని యేదో పూజ్యమైన పవిత్రత, శాంతత ఆవరించి వుంటాయి. ఆమె చిరునవ్వు నవ్వినప్పుడల్లా ఆమెనున్నని వెన్నెలచెంపల్లో సన్ననిగుంటలు పడతాయి. కిశోర్ అచల్లనిచూపులకోసమే, ఆవెన్నెల గుంటలకోసమే నిరంతరం తాపత్రయపడేవాడు.

౩

'రా! లోపలికి రా.'

ఈమాటలే రోజూ యింటిముందర్ని పొగడచెట్టు కమ్మనిసౌరభాలతో ఉయ్యాల్లూగుతూ కిశోర్‌కి స్వాగతమిచ్చేది.

ఆనాటి సాయంత్రం కిశోర్ రామబ్రహ్మం యింటికెళ్లాడు. రామబ్రహ్మం యింట్లో లేడు. సన్నని మడిబట్ట చుట్టుకొని రాజ్యం వంట చేస్తోవుంది. రవిక వేసుకోకపోవడంవల్ల ఆ గుండ్రని స్తనాలు అవిశాలవక్షంలో స్వేచ్ఛగా విహరిస్తోన్నాయి. వాటి చలనంవల్ల పైబట్ట అమాంతంగా కదిలిపోతోంది. కిశోర్ దృష్టికూడా అటువేపే ఆనింది. రోజుల తరబడి బలవంతంగా హృదయపేటికలో అణచుకున్న భావాలన్నీ ఒక్కుమ్మడిగా రెక్కలు కట్టుకు లేచాయి.

'కాసిన్ని మంచినీళ్ళు.'

గ్లాసూ, చెంబూ తీసుకువిలాసంగా ముందుకు సాగుతోన్న ఆ ఆనందమయస్వరూపాన్నిచూచి కిశోర్ గుండెలు దడదడ కొట్టుకోవడం మొదలెట్టాయి. మిసమిసలాడుతోన్న ఆ నిండుయవ్వనం సమీపిస్తోన్నకొద్దీ ఆతనితల తిరిగిపోయింది. మేఘావృతమైన ఆ జీవితంలో మెరుపుకుమల్లె ప్రవేశించిన ఆతేజస్వినికోసం ఆతనిహృదయం తహతహలాడటం మొదలెట్టింది. ఏమైతేనేం—ఆ అమ్మాయే అతనికి కావలసింది—ఆమెతోడిదే అతని లోకం—యెన్నడన్నా దయదలచి అనుగ్రహిస్తుందేమోననే ఆతను జీవచ్ఛవానికి మల్లె నేడు బ్రతికిఉండడం.

ఆమె అతన్ని సమీపించి, తాను మడిలో వున్నాననేస్థితి మరిచి నీళ్ళతో తొలికాదు

తోన్న గ్లాసును అందించబోయింది. ఆతనికి జీవనపు మాధుర్యపు నిగ్గునంతా బంగారు పాత్రలోపోసి అందిస్తోన్నట్టనిపించింది. కిశోర్ వొణికిపోతూన్న తన హస్తాన్ని గ్లాసువేపుకు సాగించాడు. అతనికి తెలియకుండా ఆచెయ్యి ఆమె మృదుమధురహస్తాన్ని గట్టిగా నొక్కిపట్టుకుంది. ఆతని గందరగోళమంతా ఆమెకి విశదంగా అర్థమైంది.

మెల్లగా ముఖాన్ని పైకెత్తి ఆ చల్లని దృక్కుల్ని ఆతనిపైని వోమారు సారించింది. ఆచూపుల్లోంచి వో మహత్తరశక్తి బయల్దేరి కిశోర్ కళ్ళగుండా ఆతని శరీరమందుప్రవేశించి, వొక్కమారు గట్టిగా ఆతనిశరీరాన్నంతా వొక్క వూపు వూపేశింది. పాడుకలగని మేల్కాంచిన రోగికిమల్లె, స్త్రీకన్నా గొప్పగా ఆక్రందనంచేస్తూ అట్లానే ఆమె పాదాలమీద తెప్పరిల్లి పడిపోయాడు.

౭

కిశోర్ జీవితమందు ఏదో వొక గొప్పమార్పు కలిగింది. జీవితంలో నిరుత్సాహం యెండకాలపు నీడకు మల్లె తరలిపోతోందని ఆతనిక్కూడా అవగాహన అయింది. కారణంకోసం పరిపరివిధాలా ఆలోచించాడు. యెందుకోసమో జీవితంలో నైరాశ్యం, నిస్పృహ కలిగింది. భౌతికప్రపంచపు ప్రతివస్తువపై అసహన భావమూ, రోత కలుగుతోంది. శరీరం అసహ్యపు మాంసముద్దని; అది కామ, క్రోధ, మద, మత్సరాలకి వునికిపట్టని యిల్లాంటివే యేవేవో పిచ్చిభావాలన్నీ ఆతని మస్తిష్కమందు రేకెత్తుతోన్నాయి. ఈదుష్టప్రపంచాన్నంతా వొదిలి యెక్కడికో, యే నిర్మానుష్యమైన ప్రశాంతస్థలానికో, వెళ్ళిపోవాలనిపించేది ఆతని ప్రాణానికి.

అబ్బా! రెండుసంవత్సరాలక్రితం ఆత నెట్లా కాలంగడిపేవాడని! అబ్బా—ఎన్నిపుస్తకాలు చదివేవాడనీ! పగలనకా, రాత్రనకా యెప్పుడూ చదువుతోనే వుండేవాడు. చదువరి తనవ్యక్తిత్వాన్నంతా అమూల్యగ్రంథాలందు లీనంచేసి మిగిలిన అస్తిత్వాన్ని ఆగ్రంథాలందలి ఏపాత్రయందన్నా లీనంచేసి తన్మయత్వం పొందడం యెంత సుఖప్రదాయకం! ఆరోజుల్లో ఆతని హృదయవీణయొక్క తంత్రులు ప్రతిచిన్నమీటుకి యెట్లా ఆప్యాయంగా ఘోషించేవని. ప్రతిచిన్నవిషయం, శాశ్వతంగా చెరపడానికి వీలులేకుండా చిత్రించుకుపోయేది ఆతనిహృదయకుహరమందు. అబ్బా! ఆరోజుల్లో యెన్నెన్ని ప్రేమగీతికలల్లాడని. యెన్నెన్ని ప్రేమకథలు రాశాడని. ఆరోజుల్లో అతనికీర్తి నలుగడల యెంతని మారుమ్రోగింది. ఆధునికకవులందరూ ఆతన్ని కవిత్వానికి ఆదర్శంగా పెట్టుకొని యెంతెంత కీర్తించారని. అబ్బా! ఆరోజులన్నీ మటుమాయమైపోయాయి. ఆరోజులందు ఆతన్ని దేవేంద్ర సింహాసనాన్ని అధిష్టింపజేసిన కవిత్వం ఈ రోజులందు ఒక్క స్త్రీహృదయఫలకమందు ఆతనిపట్ల వున్నతభక్తినీ, ప్రేమనూ వెలిగించలేక పోయింది.

అబ్బా!—కాలమహిమ

౮

కిశోర్ జీవితం దుర్భరమైపోయింది.

'రా! లోపలికి రా' అన్నమాట లెప్పుడూ ఆతనిచెవులందు గింగురుమనడం మొదలెట్టాయి. జీవితమందు ఆశ, వుత్సాహమూ అన్నీ నశించిపోయాయి. బ్రతుకంతా వొక యెడతెగని బాటలా, అగాధమైన ఎడారిలా కనపడటం మొదలెట్టింది.

మోహనాడు కిశోర్ యేమీ ఆలోచించక పోవడంవల్ల తిన్నగా సినిమాహాలుకు బయల్దేరాడు. ఫిలిం మొదలయ్యేందుకు అట్టే వ్యవధి కూడా లేదు. హాలువద్ద బొమ్మలుచూస్తూండగా రాజ్యం, ఆమెతండ్రి కనపడ్డారు. ఫిలిం చూచేందుకు వెడుతున్నారని తెలిసింది. చప్పున బుకింగుఆఫీసుదగ్గరికెళ్ళి రామబ్రహ్మాన్ని ఆపి కిశోర్ మూడు సోఫాటిక్కట్లు కొన్నాడు. కిటికీలోంచి గిరవాటువేసిన టిక్కట్లని అందుకొని మేడమీదికి వెడుతుండగా ఫిలిం మొదలైంది.

హాల్లో అంతా చీకటిగావుంది. చేతితో తడుముకొంటూ వెళ్ళి వాసోఫాలో రాజ్యం, అతనూ కూర్చున్నారు. చోటులేకపోవడం వల్ల రాజ్యంతండ్రి వెనకాల యింకో సోఫాలో కూచున్నాడు. సుస్వాగతమన్నట్లు సోఫాస్ప్రింగులు కిరకిరలాడాయి.

ఫిలింపేరు 'పెయింటెడ్ వీల్.' గ్రేటా గార్బో కథానాయిక. కథ చాలా బాగావుంది. కథేకాదు, డైరెక్షన్, ఫొటోగ్రఫ యింకా మిగిలినవన్నీ కూడా బాగానేవున్నాయి. గార్బో నటన, లిప్స్టిక్ యాక్టింగు, ఆ కళ్ళ తిప్పులూ— ప్రేక్షకు లందరిలో గొప్పవుద్రేకాన్ని రేకెత్తించింది. పిలిచి స్నేహంచేసుకునే ఆ పెదిమెలు, ఆకోరచూపులు, ఆఉద్రేకపూరితమైన ప్రియులసంభాషణ కిశోర్ని కూడా వొక్కవూపు వూపేశాయి. ఆవాళ్ళు తెలియని దూకుడులో అతను తనసమస్తాన్ని మరిచి రాజ్యాన్ని ఆజానుబాహువులందు బంధించి ఆమె వెచ్చని పెదిమల్ని తన వొణుకుతోన్న పెదిమల్తో గట్టిగా, వూపిరి తెమలకండా వొత్తాడు. భీషణమోహప్రజ్వలితములైన ఆరెండు నిమిషాలు రాజ్యం తెప్పరిల్లిపోయింది. ఆ ఆనందమయక్షణికసుఖస్వం నుంచి ఆఘాతంపాటున మేల్కొని సూటిగా అతని కళ్ళల్లోకి చూచింది. ఆమె తీవ్రదృక్కులు మోహపారవశ్యాన్ని మేళవించేందుకు ఉవ్విళ్ళూరుతోన్న కిశోర్ హృదయాన్ని వొక్కమారు కలిచివేశాయి. అబ్బా! ఆ చూపులందు యేదో మోహఅద్భుతశక్తి యిమిడుంది. నిమేష కాలమైనా కిశోర్ ఆమెకళ్ళల్లోకి ఏకాగ్రంగా చూడలేకపోయాడు. ఆ కళ్ళల్లోంచి విద్యుల్లతలు బయటపడి సూటిగా కిశోర్ కళ్ళలోకి ఆమసకచీకటిని దూసుకొంటూ వెళ్ళాయి. కళ్ళు తిరిగిపోయినాయి. తల క్రిందికి జారింది.

౮

రెండునెల్లు గడిచాయి.

మోహనాడు కిశోర్ తనగదిలో బల్లముందు కూచుని అవసరమైన కాగితాలేవో చూచుకొంటూండగా రాజ్యం అవసానకాలంలోవుందని రామబ్రహ్మంగారి నౌకరొచ్చి చెప్పాడు. జబ్బుసంగతడిగితే నిమోనియా అని చెప్పాడు. కిశోర్ ఏమీ ఆలోచించకుండా చప్పున కోటేసుకొని మెకానికల్గా బయల్దేరాడు. ఎక్కడికెడుతున్నాడో అతనికే తెలియదు. కాళ్ళుమాత్రం ముందుకు సాగుతోన్నాయి. యెట్లాగో టాంగా అద్దెకు కుదుర్చుకొని 'టాంగావాలా'కి రాజ్యంయింటిపత్తా చెప్పాడు. గుఱ్ఱం అతివేగంగా పరుగెత్తుతున్నా బండిమెల్లగా అడుగులో అడుగేసుకొంటూ వెడుతోన్నట్టనిపించింది కిశోర్కి. చివరకి భగీరథప్రయత్నంవల్ల యిల్లుచేరుకుని రాజ్యంపడుకున్న గదిగుమ్మంలోకి ప్రవేశించాడు.

'రా! లోపలికి రా'

అబ్బా! మళ్ళీ ఆశూన్యనికుంజంలోని సుస్వాగతమే!

తడబడుతోన్న కాళ్ళతో లోపల ప్రవేశించి వాళ్ళు తెలియని దూకుడుతో రోగి మంచాన్ని సమీపించి ఆమెమరణశయ్యలో జేర్లగిల పడ్డాడు.

రోగి మెల్లగా కళ్ళువిప్పింది.

ఆనందం—కిశోర్‌కి ప్రపంచమంతా పరమానందమయంగా తోచింది. తనరాజ్యం తనకోసం మళ్ళీవోహామాటు కళ్ళువిప్పింది. వాళ్ళు తెలియని ఆనందం—అట్లానే అమాంతం రోగిపైకి వొరిగి ఆకళ్ళని, ఆచెంపల్ని, ఆచెంపలలో సన్నని గుంటల్ని యితరులు గమనిస్తోన్నారనికూడా లెక్ఖచేయకుండా ముద్దెట్టుకున్నాడు. ఆవెచ్చనివూపిరికి రోగి మళ్ళీ వోహామాటు కళ్ళువిప్పింది. నిశ్చలంగా; సూటిగా రాజ్యం ఆఖరుసారి కిశోర్‌కళ్ళలోకి చూచింది. కిశోర్ కళ్ళు ఆకళ్ళలోని తీవ్రతని ఓర్చలేక చెమ్మగిల్లిపోయినాయి. స్త్రీకన్నా ఎక్కువగా ఆక్రందనంచేసి రోగిపైన అట్లానే పడిపోయినాడు కిశోర్........మరుక్షణంలోనే ఆతని ప్రేమప్రాభృతానికి, జీవితంలోని యెడతెగని మంటకి శాశ్వితమైన అంతం...

....

రెండేళ్ళు గడిచాయి.

వోహామాటు కిశోర్ తనగదిలో బల్లముందు కూచుని తనతలని చేతులలో దూసుకు యేవో ఆలోచనలలో మునిగిపోయ్యాడు. మెల్లగా కిశోర్‌భార్య, గదిలోకి ప్రవేశించింది. తనభర్తని అట్లాంటిస్థితిలో చూచి ఆమెహృదయం తరుక్కుపోయింది. ఆతన్ని అట్లాంటిస్థితిలో చూడటం ఆమె కిది మొదటిసారికాదు. మెల్లగా ఆతన్ని సమీపించి తన వ్రేళ్ళని సాదరంగా అతని క్రాఫులోంచి పోనిచ్చి అతనితలని పైకి లేవనెత్తింది.

హృదయంలోని తత్తరపాటుని సూచిస్తోన్న చేతుల్ని మరీగట్టిగా పిండుకొంటూ 'చెప్పరూ! మీ హృదయంలో ఏంబాధో!'

'...............'

కిశోర్‌కి తనబాధంతా భార్యతో చెప్పెయ్యాలనిపించింది. కాని తనేమిబాధ అనుభవిస్తున్నాడని? ఏమీ లేదే! మరి చెప్పివెయ్యడమేమిటి?

తలెత్తి తనదృక్కుల్ని భార్యపై నెమ్మదిగా ప్రసరించాడు.

అశ్రుపూరితనయనాలతో

'అబ్బా! మీలో యెదో గొప్ప పరివర్తనం జరిగింది. మీనడకలో, మీశరీరంలో, చివరకి మీచూపుల్లోకూడా అంతామార్పే.'

కిశోర్ ఆశూన్యదృక్కులతోనే, ఆశూన్యహృదయంతోనే 'మార్పు ! మార్పు ! మార్పు!' అని మూడుసార్లు అస్పష్టంగా గొణిగి మేజా 'డ్రాయర్' లాగాడు. తడబడుతోన్న చేతులతో 'డ్రాయర్' నుంచి రెండుఫోటోలు పైకితీసాడు. దాంట్లో ఒకటి తనది, రెండోది రాజ్యంది.

రెండింటిని కిశోర్ బాగా పరికించి 'అవును, మార్పు-గొప్పమార్పు. ఈ ఫోటోలో కూడా గొప్పమార్పు కలిగింది. అబ్బా! ఆమె కళ్ళల్లోని, ఆతేజస్సు, ఆకాంతి, ఆ తీవ్రత నాఫోటోలోకి యెల్లా వొచ్చాయి ?

రెండు ఫోటోల్ని కిశోర్ మేజాపై గిరవాటువేసి ఆగదిలోనే బీరువా నానుకొని వున్న నిలుటద్దందగ్గిరికి చప్పున పరుగెత్తి వెర్రిగా తన ప్రతిబింబాన్ని ఏకాగ్రంగా అవలోకించి మార్పు, మార్పంటూ బిగ్గరగా కేకేసి పరధ్యాన్నంగా కూలబడ్డాడు—అట్లానే—ఆనిలువుటద్దం పక్కనే—

—భాస్కరభట్ల కృష్ణారావు.